

„PRAVDA” LEHDEN TOIMITUKSELLE

Hyvät toverit! Suuret kiitokset seikkaperäisestä kirjeestä ja hyvin arvokkaista tiedoista. Kirjoittakaa enemmän ja järjestäkää meille yhteyksiä piireihin.

On hyvin tärkeä tietää, että likvidaattorit suhtautuvat „vihamielisesti” puoluemies-menshevikkien lähentymiseen puolueen kanssa. Siitä on tehtävä piireittäin päätöslauselmia. Tämä tosiasia osoittaa tuhannennen kerran, että likvidaattorit ovat lopullisesti muuttuneet puolueen ulkopuoliseksi ja puolueenvastaiseksi ainekseksi, että yhdistyminen on mahdollista vain heitä vastaan („Lutshia” vastaan) eikä mitenkään heidän kanssaan. Olette mielestäni täysin oikeassa antaessanne tälle tosiasialle suuren merkityksen. Ei voi olla puhettakaan yhtenäisyydestä likvidaattorien kanssa: puoluetta ei voida yhdistää puolueen hävittäjien kanssa. V. 1913 helmikuun neuvottelun päätöslauselma, jossa puhutaan yhtenäisyydestä alhaalta käsin, olisi nähdäkseni hektografoitava (jos sitä on vähän) oheistaen siihen „Lutshia” vastaan suunnatun päätöslauselman ja luetellen täsmälleen 5 kohtaa ¹⁰⁹.

Edelleen yhdyn täydellisesti mielipiteeseen 7 vastaan käytävän kamppailun tärkeydestä ja työläisten aloitteellisuudesta siinä yhteydessä. Seitsikko ¹¹⁰ on horjuvaa puolueenviereistä, mutta heikosti puoluekantaista joukkoa. Heidän kanssaan voidaan tehdä sopimuksia Duuman sisällä tarkoituksena ohjata heitä ja vetää mukaan, mutta olisi rikollista peitellä heidän likvidaattoruuttaan, selkärangattomuuttaan ja periaatteettomuuttaan. On tuettava ja kehiteltävä kamppailua 7 vastaan. Nyt kun likvidaattorien „Lutshia” laajennetaan (ilmeisesti liberaalien varoilla, sillä „Lutsh” tuottaa 1.000 rpl kuussa tappiota ja sen painos on vain 12.000), on kymmenkertaisesti tehostettava kamppailua kuuden työvään edustajan avustamisen sekä

„Pravdan” tilaamisen ja laajentamisen puolesta. Taistelua „Pravdasta” on käytävä suoraan tehtailla: on vaadittava tilaamaan enemmän, valloitettava jokainen tehdas „Lutshilta” ja järjestettävä tehtaiden kesken kilpailu „Pravdan” tilaajamäärän lisäämisestä. Puoluekantaisuuden voitto on „Pravdan” voitto ja päinvastoin. On aloitettava seuraavanlainen kamppailu: „Pravdan” painoksen nostaminen 30.000:sta 50—60.000:een ja tilaajamäärän 5.000:sta 20.000:een ja pyrittävä hellittämättä siihen. Silloin saamme „Pravdan” laajemmaksi ja paremmaksi.

Teidän huomautuksenne intellektuellien puuttumisesta on aivan oikea. Heidä ei tule olemaankaan. Heidät korvaa „Pravda” ja illegaalinen kirjallisuus. Teidän on julkaistava vaikkapa hektografoituja päätöslauselmia ja lehtisiä, kunnes tekniikka saadaan jaloilleen. On julkaistava viikoittain 30—60 kpl Pietarin komitean hektografoituja päätöslauselmia ohjekirjelmien muodossa; näistä päätöslauselmista voisimme aina kirjeellisesti sopia. Ajatelkaa asiaa. Se lujittaisi illegaalista työtä, vähentäisi uhrien määrää, yleistäisi propagandaa j.n.e.

Pietarin komitean päätöslauselma 6:n puolesta 7:ää vastaan on mainio ¹¹¹. Eikö sitä sitten ole edes hektografoitu? Se on ehdottoman välttämätöntä. Juuri sentapaisia kamppailuja tarvitaankin. Koetamme lähettää kirjoituksia „Izvestijaa” ¹¹² varten. Tiedottakaa aikamäärät. Ilmoittakaa, mikä on „Izvestijan” koko ja kirjoitusten suuruus.

L.

*Kirjoitettu huhtikuun 5 p:nä 1913
Lähetetty Krakowista Pietariin*

Julkaistu ensi kerran v. 1923

*Julkaistaan
konekirjoitusjäljennöksen mukaan*